

Vis argu explicatur. p. 19. 20. 21. et fig. 99. Nullam videtur
esse prope justificationem ex lege; omnem ex fide.

(At Socii utriusq. confundunt: Iustificari posse quæ,
quam ex opibz credunt: quæ oēs legē positi servare,
nec ab origine maculæ peccati habeant. Nec
iustificatio ne ex fide nobis necessariā fuisse, nec
quævis propositam. Quæ oīa cū Arminii doctrina
sū dñi naturæ pugnant.)

Aliter argumentum, quod Judaeis praeceptum oppositum est sumitur
ab exemplo Abimelech. cap. 4. Vis est.

Abraham, o potuit justificari p operib^a, nec p
actibus, sed ex fide. Ergo nos & oēs Judai eode
modo. d. 18

a. usq ad p. 9. 10. 11. c. p. 12. 13. 14. 15. 16 et usq ad 23
d. p. 23. 24.

(9) ois. hanc tractatio pignat aptissima in Socinianis the-
maxima p. 14. 15. et. in qbus docet:

Vanam ea fidem. Si proposita ea iustificatio ex opibus.

legem à nemine posse impleri: et opeari nisi iam
quod ipse postea adducit clariss.

Non ee justificatio nisi ex gratia, merè et
obtinueros.

Quod si est ita, ubi manet Soc. dogma de naturae integritate?

Terminum argutum est à fructu justificationis duplex, quem illa sibi
sola vendicat. Fructus si sunt:

Papa apud Deum. quia omnem fidem & christi tradit

liquor arbor, quod videt S. parly etiam in
Aemofyn 2. Cor. 8:13.

4. Eadem est ratio murtini, quia fenoris. Nam est
murtin non est repetendum. Luc. 6: 35. Sic remissionis de
Socrates igitur nec est dicitur repetendum murtin.

5. Si plani & lince pennis fenti dare, vitua, papi,
lupati fionat brei mudi.

G. Eate natura sing. Pempti, quibus notis et in forma
 & in forma.

7. Abrogat est discrimin gentium. & solus p[ro]p[ri]us
natus, & est, ut comp[ar]at[i]o fidei magis in-
v[er]us vel caritatis p[ro]p[ri]e p[ri]vatur in
communi edificatiois causa.

8. *Piperia* *humb.* in *grosse* *tabere*, *et* *bona* *upg* *o* *p*
aut *stomachica* *et* *viscid.*

propter peccata nostra etc. c. 4. v. 25. c. 5. 1.

Spes gloriae Dei. p. 2. s. ca qd maxime vigens in afflictionibus.

v. 3. q. cuius profectum s. fundamentum egregie declarat, hoc ordine. Spes non confundit. Rati. q. a charitas Dei effusa est in cordibus nostris p. 5. 5. p. 5. Hoc dato, sit argumentum spes nostram ab initio amoris Dei ad eam implem. m.

1. Ex summa charitate Christus p. iunioris mortuus est. p. 5. 7. 8. Ergo multo magis iustificatos servabit ab ira. p. 9. 10.

(Hoc amorem Dei, hac spe, et his rationationibus non indigem Sociniani, q. legem implere, et mercedem promissi possunt et volunt.)

11. Ex modo ~~est~~ ^{argumentatur} amplitudine gratiae, ~~et~~ ^{erga} contra indolentiam malum. In eo deinceps emendando labor ponetur.

cap. 6. y occasione praedit aulam sceleris, q. iunioris videri possit, nostri ex omni ~~trahit~~ ^{trahit} doctrina. Vide in agit cap. 7.

caput 8. comectere uisi recte videtur in cap. 5. lingua ejusde propofiti.

Cap. 9. 10. 11. disputat in Judaeis.

cap. 12. 13. 14. 15. docet ad omni similitudine.

Supra, ut parte illam cap. 5. consideremus.

Scopus et mentem eam esse, qua supra assignavimus, manifestum.

Quippe ex p. 15. 16. 21. et ceteris.

Ordo sic est. 1. deprecatur malum, cui opposita est iustificatio. a. p. 12. ad 15.

2. comparat in eo modum s. amplitudine iustificationis. Illum similiter s. contemne a. hanc impariter. b. b. p. 15. 16. 17. 20. c. 18. 19. 21.

pari. p. 12. 14.

mortis eterne reata intelligi.

14. 1. Argumenta apta a re manifesta.

2. Mors illa intelligitur a qua resurgimus. Confer 1. Cor. 15. 21.

3. Quod o tantum mortis eterne reata, sit pena peccati patet ex Genesi 3. 17. ubi recenset, maledictio terrae, difficultas vicia, dolor, labor, mors, q. q. sunt antecedentia q. a, ut spirituales penas edamarent, ipse tu o escludens.

4. Egaros exprobrat. Ergo inimici s. ad p. 15. 26. 1. Cor. 15. 26.

7. 1.

qui potest amare Deum, si velit. s. oia sua pro illa ex.

q. d. habet liberum arbitrium ad bonum non debilitatum.

sequi; is potest integritate naturae conservare.

Ergo.

Hae ita manifeste sunt s. certa, ut oes termini plane idem in re dicere videantur. Jam videamus quos cum sis geititae possint. Nonne parum

facilem s. scapio.

T. D. salutare.

tu luculenta

cuq; tu audacia:

his s. la qua licet

atq; tu utat

atq; ex a furiis

ingeminatione

laxat. Hae

tu aequo cordia.

prope mente

in pleriq; uti

mes meas, quas

tu. Tu s. Tu s. Tu s.

loc: Quam (vel,

etc. inter-

perne q. s. s.

mea (p. v. a. d.)

oris. confesso

sive illud agat

(ad publicos

infamia adnit-

tu vult conferenti-

stus et in q. s.

averit, imp-

in ventos,

ic, temp. viti,

licariss. Et

meridie

quod s. s. s.

ay a. putaba

confusis sp. i.

quod pulchre

opponitur)

a. loquendi

ubi laudem

Job. XII. 5. vide

ing. simpliz.

Er

- Re

Fei

- 4.

3.7

- 10

2

92

Erg

Jam Phrygones ex textu, quasi ut q. negari o. possint.

1. Opponi gratiamⁱⁿ Christo, peccato illi o. novo, t. q. agit, tanquam remedium. i. o. justitia, q. est
id patet x. ro. 2. ^{cap. 8. p. 2.} ^{magis inexcusabili tati, gra} ^{magnitudo et efficacia. amplitudini, amplitudo.}

Hinc concludo: Ergo quia justitia Christi indigent, tenentur
T. 2. 1. 8. illo malo. Omnes a. indigent. Ergo. Si s. tenentur illo
malo, inevitabiliter tenentur. Posset n. fieri, ut Christo
quoq. o. indigant. Ergo omnes homines o. possunt o. peccare
ut hoc est, quod volumus.

1. ... delictum ab ... Quomodo

7. 9a Apopoli dicit: q. d. parcas i. quascunq. Si Jovis
posset legem implere, posset illud dictum Apopoli fass
falsum vel t. fuisse, vel nunc de Socinianis n. p. r. i. d. i. s. t. e. n. t. u. r.
sanctis illis silicet, &c. ~~At~~ videlicet excipimus: q. d. o.

no est, in quo, sed quia. Simus hoc. quamvis nec erro-
neus sensus sit: Et ad Ad. p. r. a. t. u. s. a. n. o. g. r. a. t. u. s. e. s. t. u. r. E. g. o.
Et ad Ad. p. r. a. t. u. s. a. n. o. g. r. a. t. u. s. e. s. t. u. r. 1. Cor. 15. 22.

Verum unde e, quod Ap. t. y. ita p. r. o. n. i. a. s. s. e. r. i. t. p. a. r. t. u. s.
a. p. o. s. t. u. l. i. t. n. i. s. i. i. n. d. o. c. e. s. t. a. d. u. a. p. l. a. p. r. o. p. o. n. d. i. l. e. g. e. m.?

At, inquit, parcas i. e. p. o. s. s. i. t. i. l. l. i. s. i. l. i. c. e. t. q. v. e. l
i. n. t. e. r. n. a. m. o. r. i. u. n. t. u. r. v. e. l. a. l. i. q. u. a. n. d. a. m. o. r. t. i. s. r. e. i. f. i. n. a. t. u. r.

14. Daniel. 12. a. a. t. i. e. p. a. r. t. u. s. d. a. l. t. i. s. p. r. i. n. c. i. p. i. s.

2. imo illi omnes, q. Christi justitia indigent, sine
qua nemine servari posse dicunt, t. tamen laque ad

S. o. m. p. a. r. i. p. o. s. s. e. c. o. n. t. r. a. d. i. c. t. u. m. i. q. d. u. o. s. u. n. t. i. n. c. o. m.

possibilia. Non posse servari quamvis, nisi

renitis peccatis: et posse o. legem implere

etiam illi, q. o. peccaverunt in e. o. i. s. o. p. o. r. i. s. p. a. r.

q. d. a. p. o. s. t. u. l. i. t. n. i. s. i. i. n. d. o. c. e. s. t. a. d. u. a. p. l. a. p. r. o. p. o. n. d. i. l. e. g. e. m.?

At, inquit, parcas i. e. p. o. s. s. i. t. i. l. l. i. s. i. l. i. c. e. t. q. v. e. l
i. n. t. e. r. n. a. m. o. r. i. u. n. t. u. r. v. e. l. a. l. i. q. u. a. n. d. a. m. o. r. t. i. s. r. e. i. f. i. n. a. t. u. r.

14. Daniel. 12. a. a. t. i. e. p. a. r. t. u. s. d. a. l. t. i. s. p. r. i. n. c. i. p. i. s.

2. imo illi omnes, q. Christi justitia indigent, sine

qua nemine servari posse dicunt, t. tamen laque ad

S. o. m. p. a. r. i. p. o. s. s. e. c. o. n. t. r. a. d. i. c. t. u. m. i. q. d. u. o. s. u. n. t. i. n. c. o. m.

possibilia. Non posse servari quamvis, nisi

renitis peccatis: et posse o. legem implere

etiam illi, q. o. peccaverunt in e. o. i. s. o. p. o. r. i. s. p. a. r.

q. d. a. p. o. s. t. u. l. i. t. n. i. s. i. i. n. d. o. c. e. s. t. a. d. u. a. p. l. a. p. r. o. p. o. n. d. i. l. e. g. e. m.?

At, inquit, parcas i. e. p. o. s. s. i. t. i. l. l. i. s. i. l. i. c. e. t. q. v. e. l
i. n. t. e. r. n. a. m. o. r. i. u. n. t. u. r. v. e. l. a. l. i. q. u. a. n. d. a. m. o. r. t. i. s. r. e. i. f. i. n. a. t. u. r.

14. Daniel. 12. a. a. t. i. e. p. a. r. t. u. s. d. a. l. t. i. s. p. r. i. n. c. i. p. i. s.

2. imo illi omnes, q. Christi justitia indigent, sine

qua nemine servari posse dicunt, t. tamen laque ad

S. o. m. p. a. r. i. p. o. s. s. e. c. o. n. t. r. a. d. i. c. t. u. m. i. q. d. u. o. s. u. n. t. i. n. c. o. m.

1. Egl
negm
de

P. Vide Cat. Rac.
cap. 11. quapl. 1.
2. 3. eam q. d.
confer cap. 10.
quapl. 1. 2. 3. etiam illi, q. o. peccaverunt in e. o. i. s. o. p. o. r. i. s. p. a. r.
quamvis p. r. i. n. c. i. p. i. s.
am, quid exoptu.
n. fuit: ~~confer~~
na. nempe id quod est
p. r. a. t. u. s. p. r. o. v. i. d. e. n. t. i. c. a. p. 9. quapl. p. e. r. m. i. t. t. u. r. & u. l. t.
e. i. u. o. p. p. o. n. o. U. n. d. e. e. s. t. q. u. o. d. p. r. o. p. e. r. a. p. l. e. v. e. r. u. n. t. u. r.
o. b. e. d. i. e. n. t. i. a. n. e. m. o. s. e. r. v. a. r. i. p. o. s. s. e. t. & i. n. j. u. s. t. i. f. i. c. a. r. i.
Q. u. i. d. e. s. t. v. e. t. e. r. e. s. o. m. o.
A. n. n. o. t. a. m. a. j. o. r. u. m. v. e. t. e. r. e. s. o. m. o. e. r. r. o. r. e. q. u. a. m. i. n. t. e. r. i. t. a. t. e. r. e. t. i. n. e. d. i. t.
o. v. i. d. e. n. t. i. a. t. a. n. t. i. n. p. a. s. s. e. r. e. b. e. r. e. e. s. t. b. o. n. u. m. u. p. o. s. s. e. o. p. e. r. a. r. i.
a. n. t. i. n. p. a. s. s. e. r. e. b. e. r. e. e. s. t. b. o. n. u. m. u. p. o. s. s. e. o. p. e. r. a. r. i.

Jam Propterea ex textu, quasi ut q negari o possint.

1. Opponi gratiam Christo, peccato illi ex more, et q agit, lingua remedium. i. et justitia, q est
cap. 8. p. 2. ^{cap. 8. p. 2.} q patet x. 20. 2. ^{cap. 8. p. 2.} Opponitur a. mali inevitabili tati, gra
malitudo et efficacia. amplitudinis, amplitudo.

Hinc concludo: Ergo quia justitia Christi indigent, tenentur
T. 2. 1. 8. illo malo. Omnes a. indigent. Ergo. Si s. tenentur illo
malo, inevitabiliter tenentur. Posset n fieri, ut Chrs
quos o indigant. Ergo omnes sodes o possunt et peccat
st hoc est, quod volumus.

more, q quicquid, quandoq, in quocunq habet, agit summa
in ineluctantia: ita mors hem fenes, tu juvenas, que
vis genare morbum, etc. abripuit, atq sic dominata
fit, et non tantum in eos q definata fore malitia
aut alius vs. legem Dei satis ipsis tu in naa, tu voce paratu
inukaric & ad malitiam
q prom, q erant tu pnyis, tu dei revelatione
expressam, hem te promissis tu comminationib, pua
tam, tu beneficiis tu supplicis quondoz
confirmata transgressi sunt, sed in eos
quos n exi vs sui a pnyis parlas et tu
d pnyis parlas tu rap. Ad. pnyis videlicet, q
ante annos diffrationis expulsi sunt.
Hac ed faciunt, ut per vim, efficaciam, in
amplitudine vitabilitatem, ejus mali, ex tollas vim, amplitudine,
certitudine graa Christi. Hac omnia flumens
o coacte. consentiunt inter se. Et reliquo
instituto Apostoli, o loq parallelis. Qui meliore
Analysin dederit, viderit. Nobis sufficit hoc, quod
Apostolus, si peccatu originale asserere voluisset, o
potuisset id facere comodius ad omni captu,
quam sic fecit. Tu Argumenta sunt p pnyis a
reby manifestis, no obscuris. quale hoc: Nos
a tera dominata est in eos, q voluntarie, at
o pnyis Adam, peccavit. Qui n. pnyis, q si; &
en aliq? O annis iis peccata potuerit ee remissa
Tubilia pnyis sunt xps (Christus), q mala causa arguit

Egl
magn
dici de

Amos a. majus. videri sodes gratia
D. L. 2. 1. 8. p. 2. in pnyis habet, ut bonu xps o p
ante obsequia o dicit, videtur etiam.

Vir Reuerende et doctissime.

S. I.

Magnus beneficium
me offerunt
libera me noiffimus

¶ qua ego libenter
abstineo. Et n.
natura mea
consequitur nota-
m. d. s. Arg. adeo
ut ea conditione,
ut ne filiatu qui-
dem sat diuini
exusem. Ergo
rem agrediar.

utrigue in p.m.

Properandum evaserat me. Commendat ad faciliendum officio.
Nunc tabellarii debeo, quod breuiter licet T. R. salutare.
Magnus beneficium me offerunt libera me noiffimus
explicatione ex obsequio meum qualiterque te audaris:
tu imprimis remissione officiosa comitatus. In qua licet
est animi significatio mutua inter ignatos, ut utat
ut & respondenda sit, de coit amicitia, atq. ex a fundi-
finitis visis quibus usapata; tamē frequenter in geminatione
sapidum si affert, et prabet specie noiaxas. Hae
pba, me. Exulet igitur à liberis pba ista temporaria.
Ad re. In antecessu hoc dico, ita prope mente
autem mentem meam explicatione tuam in plerique, uti
dubius sum, quid oportet. Pona explicationes meas, quas
auditoria ex me & accepit, falsa optio ne tu Tibi tu
reservata. Job. XI. 4. 10. si interpretabor: Quam (vel,
nec interspers,

Verum iam permittendum est, quod Soriniani dicunt: per calu-
miam sibi falso ascripti, quasi doceant, se indigere Christo,
& opera ipsi sua ad salutem sufficere. Exan. D. 1. 6.
Atqui ego vides, quod ab hoc crimine se liberare possint. Con-
sideremus quidam eorum axiomata:

1. Si per opera id fieri debuisset (scil. ut gratiam et mundum obti-
neremus) nunquam ultum peccatum nos committere oportuisset.
Exan. D. 4. 6.

2. Amare Deum in hominis potestate situm est. p. 299. ubi amittit ad
3. Liberrimum arbitrium in homine, ne primo quidem per peccatum,
corruptum plene est. Catech. p. 297. 298.

Ex his paucis, quae satis manifesta sunt, quid aliud,
quam hoc concludamus:

Qui potest integritatem naturae suae conservare, is se potest
offendere immune à peccato, & ita non tantum
indigere remissione peccatorum, sed et suorum operum iustitia
coram Deo consistere. ap. 1.

Atque qui integritate naturae habet: quod se lapsu erigere potest,
& imaginis Dei,

1. qui potest amare Deum, si velit: & omnia sua officia ex-
2. quod habet liberum arbitrium ad bonum non debilitatum

¶ sequi; is potest integritatem naturae conservare.

Ergo. Hae ita manifesta sunt & certa, ut oes termini
plane idem in re dicere videantur. Jam videamus
quos cum sis gerere possint: Homine parum

per me gis-
mea (p. 299)
oris. confesso
sive illud agat
(ad publicos
infamia admittit
in vultu confecti-
bus et in gestu
as. averte, imp-
in ventris,
ic, tempus ista;
licarist. Et
meridiam
quod signatur:
p. 299. a. putaba
et confusis spiri-
quod pulchre
(opponitur)
a. loquendi
ubi laudem
Job. XII. 5. vide-
ning simpli.

Jam Opproprio ex textu, quasi ut q negari o possint.

1. Opponi gratiamⁱⁿ Christo, peccato illi ex merito, et q agit, lingua remedium. i. ex justitia, q est cap. 8. p. 2. ^{malis} inevitabili tunc, gratia magnitudo et efficacia. amplitudinis, amplitudo.

Hinc concludo: Ergo quia justitia Christi indigent, tenentur illo malo. Omnes a. indigent. Ergo. Si s. tenentur illo malo, inevitabiliter tenentur. Posset n fieri, ut Christo quia o indigant. Ergo omnes homines o possunt et peccare. Et hoc est, quod volumus.

more, q quicquid, quandoq, in quocunq habet, agit summa in inolempia: ita mors, hinc semper, tu pervenit, quo vis genere morborum, etc. abripuit, atq sic dominata sit, et, non tantum in eos q defuncti sunt forte malitia aut alius vs. legem Dei satis ipsis tu in nra, tu voce paratu luntariis & asualiter / Et promissis, q erant tu temporis, tu Dei revelatione expressam, hinc te promissis tu comminationibus sanctam, tu beneficiis tu supplicis quandoq confirmata transcurat. Sed in nra

habere virium a nra faciendi, q Deus ab eis exigit.

p. 288. Verine sine fide in Christum posse purificari. p. 306. 307. Hominem auxilio magno indigere, ut possit facere ea, q Deus ab illo exigit, magis sub Evangelio, in quo illi multa sunt precepta, quae vires ipsis superent. p. 166. In 1. Job. 1. 8. non est esse sensu, quasi Johannes dicere voluerit: Ego & alii omnes ad hoc percamus, sed nos rei sumus peccati, na peccavimus. Sc. Unde Exam. E. 9. a. Unde g. q constat perpetua huiusmodi Johannis pias et obq hominibus, nisi apud eos e aduaxia peccatu evitandi? Unde illa, nisi e nra corrupta!

Observanda tandem q nostra sententia est Catechismi Sac. c. 1. de via salutis. qua fl. 5. c. 6. pag. 24. 25. Quid respondes ad tertium locum. Rom. 5. 12! Quod ibi et populus no loquatur ibi de mortalitate, sed morte ipsa. Aliud a. q mortalitas, aliud mors ipsa. Quamvis quis potest esse mortalis, qui non & interim o mori. Quod g. hoc intelligendum est, mortem q peccatu in mundum intrasse! Quod Adam pp peccatu suum, ex Dei iudicio, morti aeternae fuerit obnoxius. Et deinceps omnes homines, propterea quod ex illo nati sunt eidem morti subiecti sunt. Et hoc ipsum ike se

Vir Revere[n]de et doctissime.

S. D.

Magnus beneficium
me affecerunt
litera huc novissimus

† qua ego libenter
abstinere. Est n.
natura mea
corruptibilis nota-
m. Atq. adeo
ut ea conditione,
ut ne filium qui-
dem sat diuturnum
excusem. Ergo
rem aggrediar.

utrig. in fin.

Præsumendum evaserat me scilicet committendum ad scribendum scilicet.
Nunc tabellarii debeo, quod brevibus licet T. R. salutare.
Magnus beneficium me affecerunt litera huc novissimus
explicatione exordium huc meum qualiter; te audiaris:
te imprimis remissione officiosa comitatis T. R. qua licet
est animi significatio mutua inter ignotas, la utat
ut & respondenda sit, de coit amicitia, atq. ex a fundi-
finitis visis purg. usapala; tamē frequent. in geminatione
sapidum si affert, et prabet specie nodan. Has
pba. mer. Exulet igitur à literis ista auctoritatis.
Ad re. In ante estu hoc dico, ita prope mente
autem meam explicatione tuam in plerisq. uti
dubius sum, quid oportet. Pona explicationes meas, quas
auditoria ex me & accept, salva optio ne tu T. R. huc
reservata. Job. XI. p. 10. sic interpretabor: Quam (vel,
inter-impers,

habere, demonstrat comparatio Christi ad Adam, quam
ibi insituit Apostolus, à p. 12. ad finem.

Noti 1. impertinentem esse responsione ad priorē
questionē; si vera est responsio ad alteram. Nam
mors aeterna nō intravit in mundū per Adam,
peccatū. (Hic enim Adam in aeternū mortuū ē) sed
mortalitas ratione ejus mortis aeternae: i. e. ut
reus eet illi. 2. Satis nobis ē, si mors
corporis intrasse dicatur. Atq. n. regamus hōiem
naa sua fuisse dissolubilem. Quamvis etiā negemus id
quod dicit p. 21. hominē nihil habere cū immortalit.
tate commune. Quid enim. animo ejus potissima pars
aia rationalis indissolubilis, atq. immortalis ē?

3. Pro nobis patet, quod dicitur respons. altera. Omnes
hōies, idē q. a Adamo nati sunt, subiectos ee
realtati mortis aeternae. Arguitur igitur & igitur Atq.
à corporis morte arguitur potuit Atq., majori
jure, à realtati aeternae mortis ad peccatū argui,
cujus realtati subiecti sunt, idē q. a Adamo
sunt nati.

44
r. p. 21. q. 12.
in mea (p. 21.)
horis. confesso
sive illud agat
(ad publicos
infamia donit-
m. aut conferti-
bitu et in q. 12.
q. 2. averit, imp-
n. ventoris,
icē, temp. ista;
licet. Et
meridie

quod fingitur.
p. 21. a. putaba
et confusis sp. i.
quod pulchre
(opponitur)
a. loquendi
p. 21. a. loquendi
p. 21. a. loquendi
Job. XII. 5. vide-
ning simplis.

Jam Opprobrium ex testu, quasi ut q negari o possint.

1. Opponi gratiamⁱⁿ Christo, peccato illi ex more, et q agit, lingua
remedium. i. s. iustitia, q est
q patet x. 20. 2. cap. 8. p. 2. ^{malis} inevitabili tunc gra
magnitudo et efficacia. amplitudinis, amplitudo.

Hinc concludo: Ergo quia iustitia Christi indigent, tenentur
illo malo. Omnes a. indigent. Ergo. Si s. tenentur illo
malo, inevitabiliter tenentur. Possit et fieri, ut Christo
quod o indigeant. Ergo omnes sodes o possunt et peccat
et hoc est, quod volumus.

more, q quicquid, quandoq, in quocunq, libet, agit summa
in incolementia: ita mors, huius senes, tu juvenes, quo
vis genere morbum, etc. abripit, atq, sic dominata
est, et, non tantum in eos q defuncti sunt foris malitia
aut alius vs. legem Dei satis ipsis tu in naa, tu voce parentu
imparit et no malititer / q prout, q erant tu cupis, tu dei revelatione
expressam, huius te promissis tu comminationibus sanc
tam, tu beneficiis tu supplicis quancunq
confirmata transcurat huius. 10. in o.

1. Egl
magn
de

Ep
Me
m

no
co
m
u
u
De
e
rem
#/pa
p/17
200
juen
m-vi
ut v